

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

ולמחר הושוו. שחזרו בהן ז"ה: קצ ומחלס. ירושלמי^א שכן ז' לוגין וצ"ה וחומש צ"ה למדה מדברית והוא עומר לגלגולת עשירית הארפה שחייב בחלה כרמתיב עירוסותי^ב כדי עיסת מדבר והוסיפו שמות בירושלים מנאל שש מדבריות נכנסות בחמש ירושלמיות ולוג הנשאר וצ"ה וחומש צ"ה עולין ללוג ירושלמי שהלוג מדברי ששה צ"ה נכנסין בחמשה צ"ה גדולים מנאל הלוג חסר צ"ה גדולה מן צ"ה וחומש צ"ה תחת צ"ה גדולה שהחומש הוא שמות מלצר [נוסף] על הצ"ה מנאלו ששה צ"ה גדולים שהן לוג גדול הרי הן ששה לוגים ירושלמי^ג דהן קצ ומחלס^ד משגדילו המדום. היא למת פכורי שעודפת שמות על ירושלמי^ה מנאלו ה' לוגין ה': ה' רבעים. לוגין שהן רביעית הקצ: חמשה ועוד חייבין. דסבר רבי יוסי מדה מדברית היו צ"ה גדולים משלנו והכי נמי א"ר יוסי בעירובין פפרק כ"ד משתתפין (דף פג:) כמה שיעור חצי פרס שני צ"ה שחוקות והתם מפרש ה"א ועוד ארבע מ"כ בצ"ה ל"ח. סוף. י"ב לוג: פוסלין. ל"ח נפלו למוך קודם שנשלם אבל אם נשלם שוב אינו נפסל ואפילו המשיך למוך אחרי כן אלף סאה: שחייב אדם כו'. כלומר הין אינו לשון משנה אלא לשון תורה אלא כך שפרשה מפי שמעיה ואבטליון. ורבותי מפרשין [בשלשון] מה רבינו ולי' במגמם שהרי בכמה מקומות לא הקפיד על כך: שני גדיים משער האשפות. במסכת עדיות^ו מפ' למה הוזכר שם אומנותם ושם מקומם לומר שלא ימנע אדם עצמו מבית המדרש שאין לך אומנות פחותה מגרדי שאין מעמידין ממנו לא כהן גדול ולא מלך כדאמרין בקדושין (דף פג.) שער בירושלים פחות משער האשפות והכריעו בצדותו כל חכמי ישראל: כל הנשים. הראות דס: דיין שעתן. לטמא טהרות משעת ראייתן ואילן: מפקידה לפקידה. למפרע. צדקה היום ומאלתה טהורה וצדקה לסוף שבוט ומאלתה טמאה חוששין למגעה מצידיה ראשונה ואילן שמה עם סילוק ידיה ראשונה: מעט לעט ממעט על ידי מפקידה לפקידה. שני זמנים הוזכרו בה למפרע להלך אחר הקל שבהן אם מפקידה לפקידה יתר על מעט לעט הלך אחר מעט לעט ואם מעט לעט יתר על מפקידה לפקידה הלך אחר מפקידה: ממעט על יד. ממעט אחריו. לפמון. פלוגתא היא ט"ז צ"ה וצ"ה גבי מצידין נדרים ומדבש וסומכין צ"ט: כי קאמר רב הונא היכא דליכא פלוגתא דרבנן. שלש מקומות שאמר רב הונא לא נחל מיוסין בן יועזר עד הלל נחלקו בה במסכת חגיגה [טו.]: הנוצר. ענבים ללא ימאל ליה: שמאי אומר הנוצר. ציין הדלף מן על גביהן. ואשט מווספות כדמפרש לקמיה (דף פ.) ה"א שפיק ליה הלל ולא עמד מלכות. דהרעה רומי: פטטה. התחילו לכושץ: הלל ושמעון. רב ושמעון. הוא^ז רבי שמעון הנגרר עם הכרזי מלכות והוא היה רב מחלוק עם ר"א בן הורקנוס (צ"מ פ"ד דף טו.): צפני ביס. צדור ופרנסו אלו ארבעה דורות ק' שנה אלמלא הלל קודם לחורבן ק' יצין פסוקיהן. ומי שאינו סמוך אינו דין קנסות (ע"ז טו.). דיני קנסות ט"ד. וכן נחל הבית גורמת שאלו דניי בנפשות. שאין דיני נפשות כלל אלא בעד שסנהדרין טיהבת בלשנת הבית שואמר חס. מנלם שהקום גורס. וכו' והיו דנפשי רחלים ולא היו מפקדין לרין עמזו וגלו משס (טו.).

אלֵא שְׁמָהּ גִּזְרֵי קֶדְשִׁים. תִּמְנָה דַּפְסִ"ק דַּפְסָחִים (דף יט: וסס)
קָאמֵר רַבִּי עֲקִיבָא וְזִכְנו שְׁאִין טוּמְאָתָא יָדִים בְּמִקְדָּשׁ וּפְרִיךְ
וְלִימָא שְׁאִין טוּמְאָתָא יָדִים וְכָלִים בְּמִקְדָּשׁ וּמוֹשְׁנֵי רַבִּי יְהוּדָה יָדִים קוֹדֶשׁ
גִּזְרֵת כָּלִים נִשְׁנִית א"ל רַבָּה וְהָא תְרוּוִיחֵיהּ בּו בְּיוֹם גִּזְרֵה דַּתְנָן הַסֶּפֶר
וְהַיָּדִים וְהַכָּלִים כ' וְהַשְׁמָא מֵאִי
קִפְרִין רַבָּה וְהָא יָדִים דַּקְשׁ דַּמִּירִי
הָתֵם שְׁמָה גִזְרֵה וְכָלִים גִּזְרֵה דְבִי"ח דְּבִר
יֵשׁ לַגִּזְרֵה דְר"ע א"ח"ה דְּבִר קִאִי
שְׁהִי מִדְּשׁ וְה"ק וְזִכְנו שְׁכַעֲסָקוּ
דְבִי"ח דְּבִר דְּדִינֵי יָדִים שְׁלָא רָלוּ
לְגִזְרֵה טוּמְאָתָא יָדִים בְּמִקְדָּשׁ וְרַב
יְהוּדָה דְּשֵׁנִי יָדִים קוֹדֶשׁ גִּזְרֵת כָּלִים
נִשְׁנִית דְּהִינֵי דְבִימִי שְׁמָה וְלֹהֲבִי לֹא
נִקְטַר ר"ע אֵלֶּא יָדִים מִשּׁוֹם לְדַעוּלָם
הֵו (7) וְהָא זְכוּת בְּמִקְדָּשׁ אִפְּלִיז דְבִימִי
שְׁמָה אִפְּלִיז הֵבִי חֹזֶר וּמִקְשָׁה לוּ
רַבָּה וְהָא תְרוּוִיחֵיהּ כ' מִשּׁוֹם דְּלֹא
מִשְׁמַע לִיה לִישְׁנָה הֵבִי:

שלמה נזר בו, והשתה לא היו זכר
לפניו ולדניהו נזר בו ולא קבלו
מינייהו אלא אשמה גזול גמולו כי אילפס
קאמר ידידיס גזור שלמה חתלתן שלפיה
אלא משמע ליה דקאי אילפס אי"ח
דבד [ט"ז]:

שְׂמַאי אומר מקב לַחֲלָה הֲלֵא
אומר מקבִּיִּים צִירוֹשְׁלֵמִי^א
מפרש טעמא דשְׂמַאי והלל משום
לדפיסָה בִּיָּיָא קציס ועשירית מלגז
היינו ז' קצין וצלותו שיעור זרין
להפריש חלה להלל ושְׂמַאי סבר^ב דזרין
ז' חלות לעומר שהיו עושין ממנו ז'
אכילתו אחת צנוקת וחמץ צבצב
ובשעור אכילה אחת אחת שְׂמַאי
עיסת מדבר: רבי יוסי אומר ה'
פטורין ה' ועוד חייבין.^ג דקסגר ראשית
עריסותיכם שכשיפריש חלה שעדיין
ישאר כדי עיסת מדבר ואור"ת דלין
למחוק צפרק כלל גדול (לקמן דף עו.)
וצפ' אלו עוברין (פסחים דף מה.)
דמייתי התם חמשה רבועים ועוד
חייבין צחלה דלחמץ כר' יוסי:^ד
אָלֵא שְׂמַאי דקון דיני נפשות.
מיתה^ה דומה ועלית אל
המקום דלרשינו מנינה (סנהדרין יד:

מלמד שהמקום גורם לא כתיב
אלא בזמן ממרא וזבוקן ממרא גופיה
לא כתיב אלא בהמראתו שזריך
שימרה עליהם במקומן^א אבל לדון
יכול אע"פ שאין צ"ח הגדול בלשכת
הגוים ואין נראה לומר^ב דבעינן שיצו
במקומן בשעת עצירה כמו בזמן
ממרא דהא בזמן ממרא לא על
המראתו לצד מייחצין^ג אלא עד שיחזור
לעירו ועשה כהוראתו והאם לא
כתיב מקום ועוד דלא מצינן בשום
מקום שהיו בודקין^ד אם היו צ"ח בלשכת
הגוים בשעת עצירה אם לאו^ה :
אמו

בזה רבותיהן הראשונים אבל סמיכה כל האבות ז"ר (ו) והנשיאים לדורכן בגמ'. דאילו הוצר ללימודין משקה היוצא מהם אין מכשירים לאזיל לאיבוד לאחר ששומת מן הסלים גזירה שמה יצטרנו בקופות ומחולקו כדמיתא בפרקין (סז) אותו היום היה הלל כפוף כו': שמעון בנו של הלל היה: ורבן גמליאל הוא רבן גמליאל הזקן: של ר"ג דלעריה לרבי יהושע בן חנניה (ברכות פ"ד דף מ:). ושעשה ית קיים: ק' שנה. אחרונים שלפני המורבן התחיל נשיאותו של הלל ה: ואילו יוסי בן יעזר. קדים להלל כמה דורות במסכת אבות (י:).

ושמאי גזור לתרומה נמי, ולא קבילו מינייהו. אתו תלמידיהו גזור וקבילו מנהון. אמר רב יהודה ב"ר ב"ח שנחלקו בו ביום, למחר הושוו. אמר רב יהודה בשמאל בג' מקומות נחלקו שמי והלל שמי מפרשים במשנתו בתחלת עריות ואמר מסכת בחירתא. ארץ העמים יוסי בן יעזר איש צדדה ויוסי

עין משפט
גר מצוה

קיד א מ"י פ"ח מהלכות
שאר מצוות השומאות
הלכה ח:
קבו ב מ"י פ"ו מהלכות
שכרים הלכה טו
סמג עשין קמא קנו שו"ע
א"ח סימן תט סעיף א
וטור שו"ע קיד סימן שכת
שו"ע א:
קבו ג מ"י פ"ד מהלכות
מקואות הלכה ב סמג
עשין רמא שו"ע י"ד
סימן רל סעיף טו:
ק"ד ד מ"י פ"ג מהלכות
טומאה ומשכב
הלכה ד סמג עשין רמג:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ו' דברים שאמרת
משום כל' ומיבית לנו נמחק:
(ב) רש"י ד"ה כי קאמר וכו'
האבות ב"ד עם הנשיאים וכו'
במסכת תניינא. נ"ב פ' אין
דורשין דט"ו סוף ע"א:
(ג) ד"ה ושמעון הוא
שנקרא רשב"ג הנהרג עם
הרוגי: (ד) תום' ד"ה אלף
וכו' הוי זכות זה במקדש:

מוסף תוספות

[illegible]

רַב נָסִים גָּאֹן

מלא הין מים שאובין
 פוסלין את המקוה. שיטור
 הדין הין ^אהה דהה ודקני
 ב' ד' לויני, הנה חט' קבא
 ש' לול. ופירושו כמין
 כבס' שטור וכלומד פסוק
 וקבא מים פסחים, וקבא מים
 דארכב לוי הויא, דנהי
 (ד' תוס' ^א) הלל אומר מלא
 הין מים שאובין פוסלין את
 המקוה, וכמה הין לוי ^א
 שמי אומר ט' קבין שני
 ז' לוי, אלמא קבא ארבעה
 לוי הויא, ולגא מנל
 דארכב רביעית ארבע
 (ד' תוס' תנחול ^א 97 ע' הן,
 ודח' ק' שילישת דח' ודח'
 רוביעיית דח' ^אלגו), ודח'
 ורביעיית דח' ^אלגו). אלמא
 ארבעה רביעיות ארבע
 וכומרא דמיו דמיו ^א98 ע'
 (98 ע' דמיו הין תריסר לוי
 חמשה ודח' ודח' זה, זה
 בגמרא ודח' ^אלגו הויא.

רבינו חננאל

ואסיק' שלמה תיקן טומאה לידים לקדשים, והלל ר. נחלקו ובי"ח גזרו, ואסיק' אומר מקב חלה כו'. וכולן יוחנן איש ירושלים גזרו על